

Семенова О. В.

**Аспірант Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини**

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА КОМПЕТЕНТНІСТЬ» МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

У «Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» одним із завдань визначено формування соціально зрілої творчої особистості. Його виконання у вищій педагогічній школі передбачає високу результативність підготовки та виховання фахівців, здатних працювати на засадах інноваційних підходів до організації навчально-виховного процесу, дитиноцентризму, власного творчого неперервного професійного зростання. Для цього необхідна реалізація компетентнісного підходу.

Проблемам компетенції сучасного педагога присвячено багато праць, зокрема, Я. Коменського, К. Ушинського, О. Духновича, В. Сухомлинського, Н. Кузьміної, Л. Масол, А. Маркової, Н. Митропольська, О. Рудницької, Г. Падалки, Г. Сотська, І. Зязюна, І. Бега, Н. Бібик, Л. Ващенко, Е. Зеєра, О. Киричук, Н. Ничкало, В. Орлова та ін.

Проблема формування художньо-творчої компетентності майбутнього вчителя образотворчого мистецтва, як здатності розробити оригінальний зміст і форму художніх творів та технічно якісно виконати їх у матеріалі, що стане зразком для наслідування учнями й збагатить художню культуру суспільства, ще не була предметом окремого дослідження.

У більшості вітчизняних і зарубіжних словникових та енциклопедичних видань компетентність (від лат. *Compete* – відповідаю, підходжу; *competence* – належний, здатний) тлумачиться як здатність особистості якісно виконувати функції конструктивної діяльності. Та, як правило, людина, особливо на фаховому рівні, займається різними видами активності, наприклад, інформаційною, комунікативною, соціальною, самоосвітньою тощо. Згідно з цим, зазвичай, виокремлюють відповідні компетентності. Компетенція – це

коло повноважень, обов'язки виконувати особами чи певними інституціями завдання професійної діяльності. З першого погляду начебто між цими поняттями немає ніякої відмінності. Але якщо звернути увагу на те, що компетентність позначена певними функціями (призначеннями, ролями), а компетенція – виконанням конкретних завдань, то з'ясується, що перша категорія широка, а друга вузька. Це означає, що будь-яка компетентність охоплює сукупність деяких компетенцій.

У психолого-педагогічній літературі нерідко поняття «компетентність» використовують у значенні професіоналізму як набутої у ході навчальної і практичної діяльності здатності до компетентного виконання функціональних обов'язків та досягнутого високого рівня майстерності і вправності у певному занятті.

У теорії і практиці мистецької освіти вчителя образотворчого мистецтва, зазвичай, називають художником-педагогом. Звідси й виникла така нова галузь наукових знань, як художня педагогіка, у межах якої фігурують ідентичні за змістом поняття художньої та художньо-естетичної компетентності фахівця. Так, В. Ананьєва, яка вважає, що до складу художньої компетентності входить низка компетенцій:

- образотворчо-мовленнєва – здатність розуміти і власноруч створювати художні твори рамотно користуючись засобами удожньої виразності, мовою образотворчого мистецтва;

- вербально-образна – знання певного мінімуму художніх термінів, їх значень та вміння грамотно використовувати їх в розмові й обговоренні творів мистецтва;

- образно-стильова – знання основних стильових напрямів в мистецтві, сукупності ознак, що дають право стверджувати про приналежність досліджуваного об'єкта до певного стилю, уміння за необхідності створювати об'єкти із заданими стильовими характеристиками;

- стратегічна – допитливість, свіжість погляду, здатність вибирати в хаосі повсякденних вражень найбільш яскраві для їхнього подальшого втілення;

– продуктивно-образна – здатність не лише репродукувати образ, але й підходити до його створення творчо, кожного разу вирішуючи завдання повному [1].

Тому, є підстави розрізняти його художньо-педагогічну та художньо-творчу компетентності. Щоб з'ясувати їхню сутність, специфіку і взаємозалежність, розглянемо загальну категорію творчої компетентності.

Слід зазначити, що в загальнопсихологічному аспекті творчу компетентність педагога розглянуто в дослідженні С. Яланської, яка трактує це поняття з позиції найвищого рівня розвитку професіоналізму, коли людина здійснює професійну діяльність на творчій основі стабільно й безперервно [3, с. 77].

Тому, варті уваги такі ознаки творчої компетентності педагога, як здатність до генерування ідей, висування гіпотез, фантазування, тобто творчого процесу, що складається з етапів підготовки (інтенсивне ознайомлення з проблемою), натхнення (виникнення ідеї, дія уяви), інсайту (мить осяяння, раптового розуміння) та ухвалення рішення (виконання творчого задуму). Усе це однаково стосується і художньо-педагогічної, і художньо-творчої компетентності вчителя образотворчого мистецтва. При цьому специфіка першої полягає в педагогічній майстерності як успішного та якісного виконання типових і неординарних завдань щодо художнього навчання, естетичного виховання й розвитку учнів нестандартними способами і прийомами. Особливості ж художньо-творчої компетентності зумовлені художньою майстерністю як віртуозного володіння мовою образотворчого мистецтва, його різними техніками і матеріалами, без чого у педагогічній діяльності неможливо досягнути реалізації задумів учнів.

М. Пічкур художньо-творчу компетентність загалом окреслює як «універсальну характеристику особи митця, який дотримується законів, грамотно використовує засоби й прийоми гармонізації твору та постійно вдосконалює свою майстерність» [2, с. 86]. У цій інтерпретації нам імпонує особистісний підхід автора з позиції універсалізму композиційної діяльності, що охоплює образотворчу грамоту й уміння гармонізувати художню форму.

Отже, сутність художньо-творчої компетентності вчителя образотворчого мистецтва полягає в його здатності генерувати оригінальні ідеї творів різних видів образотворчого мистецтва та втілювати їх у матеріалі відповідними засобами композиції на основі володіння образотворчомовленнєвою, вербально-образною, образно-стильовою, стратегічною та продуктивно-образною компетенціями.

Список використаних джерел:

1. Ананьева В. С. Особенности развития художественно-творческой компетентности старших дошкольников [Электронный ресурс] / В. С. Ананьева. – Режим доступа : <http://www.scienceforum.ru>.

2. Пічкур М. О. Оволодіння засобами композиції – об'єктивна передумова формування художньо-творчої компетентності майбутнього дизайнера / М. О. Пічкур // Теоретико-методологічні аспекти мистецької освіти : здобутки, проблеми та перспективи : матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (Умань, 1 листопада 2012 р.). – Умань : ПП Жовтий О. О., 2012. – С. 86–89.

3. Яланська С. Творча компетентність педагога як умова ефективності професійної діяльності / Світлана Яланська // Естетика і етика педагогічної дії : збірник наукових праць. – Полтава : Вид-во ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2012.– Вип. 4. – С. 76–85.